

PIECOWY (2) *ai*

piecowy (2), [**piecow**].

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w pięć oraz -owy); *piecow* z *tekstu nie oznaczającego ó*.

sg [*m N (attrib)* *piecowy*, *piec(o)w.*] ◊ *f N* *piecową* (2). ◊ [*G* *piecowy.*] ◊ [*pl N m pers* *piecowi*.
◊ *G* *piecowych.* ◊ *D* *piecowym.* ◊ *I m* *piecow(e)mi.*]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „piec” (2) :

1. *Od znaczenia podstawowego; furnaceus, furnorus Cn (2) : Propnigeon – Dziura pieczouą, czelulczy. Calep 862a, 833b; [fundament piecowy z ciosanego kamienia, piec kaflów zielonych LustrWpol I 35].*

a. [*Od nie notowanej u nas personifikacji: (did) SKARGA PIECOWA. (-) Wszytcy mię ludzie w uczciwości mają, A panie na mie ogon wypinają Otwin(?)Erot 144, 144.*]

2. [*Odznacz. ‘chodnik poszukiwawczy w kopalni soli’: w których [komorach w żupie] łojów 6 jeszcze stoi piecowych. LustrKrak II 94; Szukają tam [w górze tj. kopalni] jeszcze piecowy soli na południe i na Zachód LustrKrak II 94.*

a. *W funkcji rzeczownika: »piecowy« = górnik: W tych górach jest obyczaj, iż się sól często przebiera, a kopacz, skoro na hałdę albo na kamień przez sól się przebije, tedy odchodzi. Dlatego w każdy komorze piecowi rabiają, a podczas i po kilku par, za sobą idąc. LustrKrak II 123; I nie miałyby urzędy łojów zeszyłych, spustoszałych zasadzać na nowej soli, ażby pierwy pan żupnik piecowemi rozłozował ściany na wszystkie 4 węgły LustrKrak II 97, 97, 120 [2 r.], 123 [2 r.], 124.*

Wyrażenie: »piecowy gorny«: Item kopaczowi łoje, parobkom królewskim, cieśłom i piecowym górnym pod jedną miarę dawają – każdemu szychtę jedną LustrKrak II 123.]

Cf [PIECOWNY]

LW